

خداآوند همه چیز را در یک روز نیافرید. پس چه
چیز باعث شد که من بیندیشم می‌توانم همه
چیز را در یک روز به دست بیاورم؟
چارلی چاپلین

ما را در شبکه های اجتماعی دنبال کنید

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

WWW.MEMAR.PRESS

نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۵۲ | هفته سوم اسد ۱۴۰۲

صفحه ۲

توجه به نیروی عظیم جوانان
در اوج تهاجم فرهنگی

بحran مهاجرت و پیامدهای آن
در آستانه دو سالگی طالبان

دستاوردهای زنان در
دو سالگی حاکمیت طالبان

صفحه ۳

صفحه ۴

صفحه ۵

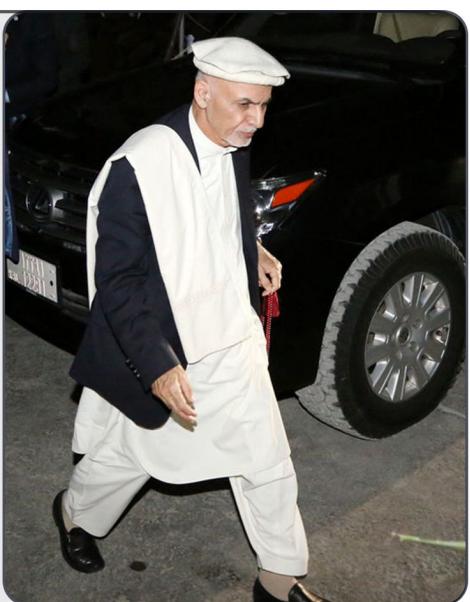
فرار غنی، مرگ جمهوریت

دو سال پیش از این در تاریخ ۲۴ اسد ۱۴۰۰ اشرف غنی ریس جمهور وقت افغانستان در اوج نا آرامی و هرج و مرج سیاسی، با فرار از کشور، عملاً عرصه را برای پیکارجیان طالبان رها کرد و بدین ترتیب، کابل به دست طالبان سقوط نمود.

شیوه حکمرانی غنی در طول دوره حکومتش، به نوعی زمینه را برای سقوط بزرگ فراهم نموده بود و فرار او از کشور به منزله تیر خالصی بر یکنیمه جان جمهوریت بود.

با این وجود امنیتی توان به طور قطع گفت که اشرف غنی، تنها علت مرگ جمهوریت در کشور بوده و هیچ عامل دیگری در سقوط جمهوریت و تسلط امارات، نقش نداشته است، بلکه عوامل پیدا و پنهان زیادی در وقوع حادثه دو سال قبل نقش داشته اند، عواملی همچون؛ معاملات پشت پرده نمایندگان آمریکا با طالبان که در پوشش مذاکرات دوحه در جریان بود، بی کفایتی و بی برنامه‌گی حکومت برای مواجهه با طالبان، تزلزل نظام سیاسی و عدم ثبات ارکان سیاسی کشور، خیانت برخی از عناصر داخلی و همچنین فرار بسیاری از رهبران سیاسی به خارج از کشور به عنوان دیگر عوامل مؤثر در فروپاشی نظام سیاسی سابق به حساب می‌آیند.

اما با این حال، اشرف غنی به عنوان ریس جمهور، این مسئولیت را داشت که تا آخر در کنار مردم بماند، حتی اگر به قیمت جانش تمام می‌شد.

یادداشت

سخن سردبیر

دستاوردهای زنان در دو سالگی حکومت طالبان

با گذشت دو سال از حکومت طالبان در افغانستان، زنان کشور ما با چالش‌های متعددی مواجه شده‌اند که زندگی را برای آنها سخت و طاقت فرساً ساخته است. با فروپاشی جمهوریت، زنان و دختران در عرصه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی محدودیت و محرومیت را تجربه کرده و تمام آزویهای خویش را بر باد رفته دیدند. طالبان در سلو و وود به کابل صنفهای درس پسران و دختران را تفکیک نمود؛ اما دیری نگذشت که دروازه‌های مکاتب را به روی دختران بسته و آنان را از تحصیل بازداشتند.

در ادامه وضع محدودیت برای زنان، طی فرمانی، مسافرت زنان را بدون محرم، منع و به زنانی که در رسانه‌ها فعالیت داشتند، دستور داده شد تا در برنامه تلویزیونی از ماسک برای پوشاندن صورت استفاده نمایند. محدودیت‌ها به همینجا ختم شد و پس از چندی زنان از وود به پارکهای، مرکز ورزشی و حمامها بازداشت شدند. در دسامبر ۲۰۲۲ زنان از حضور در دانشگاه‌ها محروم و به دنبال آن از فعالیت در سازمان‌های غیر دولتی نیز منع شدند که زندگی آنان را بسیار تحت شاعع قرار داد. با افزایش محدودیت و نقض حقوق زنان، آرایشگاه‌های زنانه تعطیل شده و بانوانی که در این حوزه فعالیت داشتند، شغل شان را از دست دادند.

در آخرین موردی که زنان را با محرومیت درگیر ساخت، منع کامل آن از حضور در آزمون و وود به داشتگاه بود که چرخه تحریم علیه زنان را کامل ساخته و دختران را با نقض فاحش حقوق پسر مواجه کرد.

امروز ۲ سال از تسلط طالبان بر افغانستان می‌گذرد و شرایط زنان در بتیرین وضع ممکن می‌باشد. حکومت طالبان با سیاست‌های گروهی و حذفی، زنان کشور را به سوی چیز داده است که هیچ روزنه‌ی امیدی برای آنان باقی نمانده است. طالبان با ادعای پیاده سازی شریعت اسلامی دست به چنین اقدامات محدودیت‌آفرین برای زنان زده است که این خود، سوء فهم را علیه اسلام و باورهای دینی به همراه خواهد داشت. دین مقدس اسلام همواره تاکید بر عدالت و فraigیری علم داشته که در آیات و روایات به خوبی بیان شده است؛ اما حکومت طالبان خلاف این دستورات و سفارش‌های دینی عمل کرده و جمیعت کثیری از زنان و دختران را در بی سرنوشتی و محرومیت قرار داده است.

به عقیده علمای جهان اسلام و اجماع مسلمین، محدودیت‌های طالبان برای زنان هیچ‌گونه توجیه شرعی و دینی نداشته بلکه مغایر با آموزهای اسلامی می‌باشد. با این حال طالبان بر این محدودیت‌ها پافشاری داشته و آن را بر اساس مصلحت و شریعت می‌باشد. در چنین شرایطی، امت اسلامی و همه آزادگان جهان مسئولیت دارند تا در جهت احقاق حقوق زنان و رفع محدودیت‌ها بر آنان، فریاد عدالت‌خواهی و ظلم ستیزی برآورند و طالبان را از چنین رفتارهای مغایر با آموزهای دینی و ناقض حقوق پسر بازدارند. طالبان نیز باید به این درک برسند که حکومت بر مردم تا زمانی امکان بذیر است که حقوق مشروع و قانونی آنان ایفا شود و در صورت ادامه ناقض حقوق و وضع محدودیت، اراده مردم به گونه‌ی دیگر رقم خواهد خورد.

طالبان را هیچ کشوری به رسمیت نشناخته و طالبان نیز توانسته اند اعتماد جامعه جهانی را برای رسمیت شناخته شدن حکومت خوبش به دست آورد. لذا طالبان در میان کشورهای جهان با بحران عدم مشروعت و رسمیت مواجه است. علاوه بر این مردم افغانستان نیز از گروه طالبان دلخوش ندارند؛ بنابر این نوبه خود از اهمیت برخوردار بوده و نیاز به بررسی و شرح دارد اما آنچه در نوشتار حاضر به آن تمکز شده است، مقایسه مختصر میان دوره‌های گذشته، از جمله جمهوریت و حضور طالبان بر مسند قدرت می‌باشد.

قبل از طالبان آزادی‌های اجتماعی در کشور وجود داشت که مردم می‌توانستند به راحتی و آزادانه به امور گوناگون ورود پیدا کنند اما پس از طالبان با محدودیت در حوزه‌های مختلف حضور داشتند و می‌توانستند شدید مواجه شد.

در گذشته مردم و رسانه‌ها قادر بودند آزادانه در مورد مسائل حکومتی، اظهار نظر کنند و مطالباتشان را بدون نا امنی، موفقیت نسی به دست آورند اما در حوزه های گوناگون حکومتی، تواقص و ایجاد دارند که تا کنون برای رفع آنها اقدام نکرده‌اند و عزمی نیز برای بهبود اوضاع ندارند.

با این حال، حکومتی که در افغانستان حضور دارد نه خواست مردم افغانستان است و نه می‌تواند خود را با ملت افغانستان همانگ سازد؛ در نتیجه نوعی عدم سنتیت میان طالبان و مردم افغانستان و نیز جامعه جهانی به وجود آمده است که افغانستان را به سوی بحران هدایت می‌کند.

بنابر این ستاوردهایی که در گذشته به دست آمده بود، همه از دست رفته و آنچه به دست آمده خیلی ناچیز و کم اهمیت می‌باشد. در چنین شرایطی، توب در میدان طالبان است که با چه سیاستی افغانستان را اداره نمایند! حکومت نداشته بلکه حق اعتراض و نقد را نیز ندارند. یعنی حکومت طالبان با توصل به زور بر مردم حکمرانی می‌کنند و دموکراسی و رای در این نظام جایگاهی ندارد.

دولت قبل در میان سایر کشورها و سازمان‌های بین المللی رسمیت داشت و تا کنون بسیاری از نمایندگی‌ها و سفارت خانه‌ها در اختیار آنان قرار دارد اما حکومت

تحلیل و بررسی

در این میان تعداد زیادی از مدد برای حفظ هویت خویش، اقدام به مهاجرت از کشور کردند.

بهبود فرصت‌های زندگی برای فرزندان: برخی از افغان‌ها مهاجرت را به عنوان یک راه برای فراهم کردن فرصت‌های بهتر تحصیلی و زندگی برای فرزندان خود می‌بینند.

اما باید توجه داشت مهاجرت افغان‌ها عالی الخصوص جوانان، نخبگان و سرمایه داران افغانستانی به کشورهای دیگر، تعات منفی زیادی برای افغانستان دارد که مهمترین آنها عبارتند از:

از دست دادن نیروی کار: جوانان در هر کشور، منابع انسانی با ارزشی هستند و توانمندی‌های خود را با خود به کشورهای مقصد می‌برند. این مهاجرت می‌تواند باعث از دست دادن نیروی کار توانمند در افغانستان شود، که می‌تواند بر رونق اقتصادی و توسعه کشور تأثیر منفی داشته باشد.

از دست رفتن نیروی انسانی متخصص و ماهر: مهاجرت نخبگان و افراد با تحصیلات عالی باعث می‌شود افغانستان نیروی انسانی کارآمد خود را از دست بدهد. این امر توسعه کشور را با مشکل مواجه کند. کاهش سرمایه‌گذاری: مهاجرت سرمایه‌داران و افراد ثروتمند، امکانات سرمایه‌گذاری در افغانستان را کاهش می‌دهد که اقتصاد کشور را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بحران هویتی و فرهنگی: مهاجرت گسترش باعث می‌شود ارزش‌های فرهنگی و هویت ملی کمنگ شود و جامعه را دچار بحران هویتی کند.

کاهش غرور ملی: سالها مهاجرت و آوارگی باعث شده غرور ملی مردم افغانستان خدشه دار شود و با گذشت سالیان متعدد مهاجرین در کشورهای که هستند مورد سرزنش آزارهای کلامی قرار بگیرند تجییک به سیاری از مهاجر در برخی از کشورهای همواره سعی بر کتمان هویت خویش دارند.

با این وجود اما آمار بازگشت مهاجرین به افغانستان نیز قابل توجه بوده و طبق آمارها ۱,۷ میلیون نفر را اختیار خویش یا لاجبار به افغانستان عودت کرده اند. این اطلاعات این نوید رامی‌دهد که اگر حاکمان افغانستان بتوانند شرایط زندگی معمولی را فراهم کنند مردم به بازگشت چراغ سبز نشان خواهند داد و آمار مهاجرت افغان‌ها نیز کاهش پیدا خواهد کرد.

دولت فعلی افغانستان باید برای بازگشت اورگان و مهاجران افغانستانی اقدامات اساسی همچون، تأمین امنیت و ثبات سیاسی، بهبود وضعیت اقتصادی و ایجاد فرصت‌های شغلی مناسب برای عودت کنندگان و تأمین زیرساخت‌ها و خدمات اساسی مسکن، خدمات صحی، آموزش و امکانات حمل و نقل در سراسر کشور را در دستور کار خویش قرار دهند.

اما این موارد در صورتی امکان‌پذیر است که حکومت طالبان بخواهد تغییر کند و از سیاست‌های یک جانبه خود کوتاه بیاید.

بحران مهاجرت و پیامدهای آن در آستانه دو سالگی طالبان

در میان آن‌ها تعداد زیادی از نظامیان، فرماندهان ارشد نظامی، تکنسین‌ها و متخصصین علوم نظامی، استادی داشتگان نظامی و... وجود دارد. علاوه بر تهدیدات امنیتی، دلایل متعدد دیگری برای مهاجرت از افغانستان وجود دارد که بسیاری از مهاجران بر اساس این دلایل تصمیم به خروج از افغانستان و پناهنده شدن در کشورهای خارجی می‌گیرند. دلایل همچون بحران اقتصادی، فقر و بیکاری، تعلیم و تحصیلات، بحران هویت، بهبود فرضهای زندگی برای فرزندان از جمله مهمترین عوامل مهاجرت در افغانستان بشمار می‌آیند که به طور خلاصه به آن می‌پردازیم.

بحران اقتصادی، فقر و بیکاری: به دلیل جنگها و نبود ساختار اقتصادی مستحکم، بسیاری از افغان‌ها با مشکلات اقتصادی و بیکاری رو به رو هستند. و پس از روی کار آمدن طالبان و تحریم افغانستان از سوی نهادهای بین‌المللی از یک سو و بی کفایتی طالبان در بهبود شرایط اقتصادی در کشور از سوی دیگر، موجب گشته تا افراد برای یافتن فرصت‌های شغلی بهتر و ارتقاء سطح زندگی، مهاجرت به کشورهای دیگر را به ماندن در کشور ترجیح دهند. تعلیم و تحصیلات: با روی کار آمدن طالبان و بسته شدن دربهای مکاتب به روی زنان و دختران و همچنین خروج بسیاری از استادی داشتگاهها از کشور و به نوعی، تضعیف شدید نظام آموزشی در کشور، بسیاری از مردم برای کسب فرصت‌های تحصیلی بهتر در کشورهای خارجی و تعلیم و تحصیلات در کشورهایی با سیستم آموزشی قوی‌تر به مهاجرت روی آورند.

بحران هویت: با روی کار آمدن طالبان و اجرای سیاست‌های قوم‌گرایانه این گروه در کشور، بسیاری از مردم افغانستان دچار بحران هویت ملی شدند و در دورانی پذیرش هویت طالبانی و مهاجرت و اخذ هویت غیر طالبانی قرار گرفتند و اعضا این گروه نیز جان خود را از دست دادند.

از همین رو، پس از تسلط مجدد طالبان بر کشور، بسیاری از نظامیان و نیروهای امنیتی حکومت سابق، برای در امان ماندن از انتقام طالبان، خاک افغانستان را ترک کرده و به کشورهای دیگر پناه برده‌اند.

هر چند در خصوص تعداد دقیق نظامیانی که از ترس جان، افغانستان را ترک کرده‌اند در دسترس نیست اما بنابر آمار شورای پناهندگان نروز (NRC) پس از روی کار آمدن طالبان، روزانه تا نزدیک به ۵ هزار نفر از طریق مزهای غیررسمی به ایران مهاجرت کرده‌اند.

یادداشت

توجه به نیروی عظیم جوانان در اوج تهاجم فرهنگی

جوانان به نحوی برنامه ریزی شده است که جوانان را با اشیاقی به سوی خوبی خوبی جذب نموده و بسیاری از جوانان سعی می‌کنند، خود را به الگویی که برای آنان طراحی شده است نزدیک کنند، اما نمی‌دانند که هرچه به آن الگویی واهی نزدیکتر می‌شوند از اصل خوبی فاصله گرفته و دچار سردرگمی و عقبماندگی می‌گردند.

از سوی دیگر تفکرات افراطی در میان برخی از گروههای به ظاهر مسلمان که آن هم در واقع مولود دشمنان اسلام می‌باشد و متناسبه از سوی برخی از کشورهای اسلامی نیز حمایت می‌شوند، زمینه را برای از بین بردن استعددهای جوانان و هدر دادن نیروی آنان فراهم آورده است به نحوی که جوانانی که جذب گروههای افراطی و تروریستی می‌شوند، با افکار سیار خشک و عقبماندهای مواجه می‌شوند که تمام ارزش‌های انسانی را به فراموشی سپرده و در خدمت منافع اریان خوبی در می‌آیند.

بنابراین باید گفت در این دوران سخت که جوانان از هر طرف مورد تهاجم قرار گرفته‌اند، لازم است تا به آنان اهمیت داده شود و مسئولانی که در حوزه‌های مختلف سیاسی و فرهنگی در کشورهای اسلامی نقش موثری دارند، توجه و پیشگیری ای به جوانان نمایند و با مقابله با دشمنان داخلی و خارجی که معنویت، شرافت، نشاط و شور جوانان را هدف گرفته‌اند مبارزه کنند و همچنین به جوانان اعتماد نمایند تا در عرصه‌های مختلف فرهنگی و همچنین سیاسی دخیل کنند تا این طریق جوانان، خود به مبارزه با دشمنان خوبی برخیزند.

رسالت، همواره به حضرت علی(ع) اهمیت می‌دادند و ایشان را با خود به غار حرا برای عبادت می‌بردند و پس از بعثت نبی مسئولیت‌های مهمی مانند فرماندهی در جنگ‌ها، جانشینی از ایشان در مواردی که خود به سفر می‌رفتند، مسئولیت انتقال زنان و خوبشاوندان رسول خدا از مکه به مدینه پس از هجرت مخفیانه خوبیش به مدینه و در نهایت نصب ایشان به عنوان امیر المؤمنین و ولی و جانشین خوبیش در میان امت، که در آن زمان حضرت علی علیه السلام کمتر از ۳۵ سال از سن خوبیش را سپری کرده بود.

با این وجود اما باید توجه داشت همانطور که نیروی جوانی برای پیشبرد جامعه به سوی رشد و تعالی موثق است به همان ندازه می‌تواند در عقبماندگی و انحطاط جوامع نیز تاثیر داشته باشد و این در صورتی است که جوانان به جای پرداختن به مسائل اصلی زندگی مانند کسب علم، دانش، معرفت، معنویت، اصلاح و خودسازی، به مسائل پوچ و پیش افتاده روی آورند و در واقع اسیر هوا و هوش گشته و دچار روزمرگی شوند.

لذا باید گفت، جوانان امروز ذیای اسلام با تهدیدات جدی مواجه هستند، از یک سودشمن قسم خورده غربی که نمادی از لشکر شیطان و کفر است، با تمام توان و امکانات فرهنگی و رسانه‌ای به جنگ عقیدتی و فرهنگی یا ملت‌های مسلمان روی آورده است و از تمام ظرفیت خوبیش برای گسترش حفشا و عقبماندگی روحی جوانان استفاده می‌کند. به عنوان نمونه در تاریخ اسلام مشاهده می‌شود که پیامبر مسیح(ص) قبل از میتووت شدن به رسالت، همواره به مناسفانه کشورهای غرب از چهره‌های فاسد در میان

جوامع بشری از ابتدای تشکیل، همواره در حال تعییر و پیشرفت هستند و عملده تعییرات و پیشرفت‌های مهم در جوانان در دست عناصری رقم خورده است که دارای انگیزه، توان، شور، آگاهی و نشاط بوده‌اند، زیرا تنها افرادی که دارای چنین صفاتی باشند، قادر به ایجاد تحول در جامعه پیرامون خوبیش خواهند بود.

با کمی تأمل می‌توان دریافت که تمام صفات مذکور به صورت یکجا، تنها در یک قشر از افراد جامعه وجود دارد و آن هم قشر جوانان است، آری این جوانان هستند که هم از لحاظ روحی و هم از لحاظ جسمی در بهترین و آماده‌ترین شرایط برای انجام فعالیت‌های گوناگون و سخت در زمینه های مختلفی باشند.

جوانانی که با استفاده از توان و نیروی جوانی در راه کسب علم و معرفت قسم برمی‌دارند به مراتب نسبت از افراد میان سال و کهنسال، کارایی و بازدهی دارند هرچند افراد بزرگسال و کهنسال دارای تجربه‌های فراوانی هستند، اما باید این واقعیت را پذیرفت، شور و نشاط به علاوه چالاکی و سلامتی جسمی، نقاط قوتی هستند که در افراد کهنسال نمی‌توان یافت. از همین رو در متون دینی نیز به جوانی و جوان، اهمیت زیادی داده شده است و بزرگان دین ما همواره بر قدرشناصی از دوران جوانی تاکید داشته و جوانان را همیشه مورد تشویق قرار می‌دادند.

به عنوان نمونه در تاریخ اسلام مشاهده می‌شود که پیامبر مسیح(ص) قبل از میتووت شدن به رسالت، همواره به

حکومت سرپرست از کاهش قیمت صدور پاسپورت خبر داد

به گزارش خبرگزاری معمار؛ حفیظ ضیا احمد، معاون سخنگوی وزارت خارجه حکومت سرپرست چهارشنبه شب، ۲۶ اسد در توییتی نوشت : با توجه به مشکلات اقتصادی افغانستانی‌های مقیم در خارج، به دنبال پیشنهاد وزارت‌های امور خارجه، امور داخله و مالیه و حکم ریاست‌الوزراء این گروه، هزینه صدور پاسپورت ۵ ساله و ۱۰۰ دلار و هزینه استیکر تمدید به ترتیب ۱۲۰ و ۲۲۰ دلار و هزینه استیکر تمدید به ۲۰ دلار کاهش یافته است.

بر اساس اعلامیه‌ای که سخنگوی وزارت خارجه حکومت سرپرست منتشر کرده، کاهش در قیمت پاسپورت برای شهروندان افغانستان مقیم در خارج، با «درنظرداشت مشکلات اقتصادی» و با پیشنهاد وزارت‌های خارجه، داخله و مالیه و تأیید نخست وزیر این گروه صورت گرفته است. در اعلامیه‌ای که معاون سخنگوی وزارت خارجه طالبان منتشر کرده، کاهش در قیمت پاسپورت برای سیاسی‌های افغانستانی در ترکیه از صدور پاسپورت امریکا (۲۶ اسد) قابل اجرا است.

از زمان تسلط دولتی طالبان بر افغانستان، صدور پاسپورت در نمایندگی‌های سیاسی افغانستان در کشورهای دیگر متوقف شده بود، اما به تاریخ ۲۶ سفارت کشور در تهران که تحت کنترل طالبان است، اعلام کرده که صدور پاسپورت را از سر می‌گیرند.

وزارت خارجه طالبان همچنین از صدور پاسپورت برای نوزدان اهل افغانستان در ترکیه خبر داده بود.

شما میتوانید اخبار، تصاویر،
گزارشات خود را از هر ولایت،
شهر و یا ولسوالی که در آن زندگی
می‌کنید را برای مارسال نمایید
تا پس از بررسی و تایید در سایت
و شبکه‌های اجتماعی خبرگزاری
معمار منتشر شود.

Whatsapp / +93 78 450 0593

اخبار و گزارش‌های ارسالی را در اینستاگرام،
تلگرام، توبیت و فسیبود کا دنبال کنید.

@MEMAR TV - @MEMARPRESS